

שחוק הפסיל, עליו נאמר כי הטעס בחיק כסילים יונח. לבלו' את יונה, זו הנפש, מהצד שלו - ולא שמעו אל משה מקוצר רוח, ומבעברה קשה - מצד הכביד, שנאמר בו כבד לב פרעה, הכביד העבורה. מצד של המרה - וימררו את חייהם.

הנ' גדול הוא ערָבְּ רַבְּ, שם (שהוא) רב החובל, מי חובל? אלא גדול מפל מלacci חבללה, הוא חובל והיא חבללה, ערָבְּ רַבְּ הם בני לילית הרשעה, שבחם חטאו ישאל ויחבלו את בשורת באות הברית, הם גדולים עליהם בגולות, מהם דגה לישראל, ומשום זה אמרו זכרנו את הדגה וכו'.

ובומן שיצאו יישראל מצרים, הרג מכם רבים, ובגולות האחורה עמיד הקדוש ברוך הוא להרג אוטם, וזהו והדגה אשר ביאור מטה, ויבאש היאור, זו התורה, שנאמר בה ותורה אויר, סרחה אליהם, ואמר בישראל כל הבן היולד היאורה משילכה. אויר הוא ר'ז. היאור"ה, בת זוגו של אותו האוור, שנאמר בו ולכל בני ישראל היה אויר במושבתם, כמו כן בגולות האחורה (היאורה) הזהר בו קיה ר'ז, שהוא אויר הג אלה האחורה, לקים פימי צאתך מארץ מצרים ארanno נפלאות, והוא כל הבן היולד היאורה משילכהו, וכל הבית תמיון, אלה שמשתדרלים בתורה שבעל פה. דבר אחר, וימן יהו"ה דג גדול לבלו' את יונה, זו עניות שהיא עצב, והנגבה שלו עצבון. נזכר דג, הנגבה דגה. וזהו יתפלל יונה אל יהו"ה אלקי"ו ממני הדגה,

וניקבא דיליה עצבון, דכוֹרָא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה

ביה (שמות יב לח) וגם ערָבְּ רַבְּ וכוי, וטהול איהו שחוק הפסיל, עלייה אטמר (קהלת ז ט) כי הטעס בחיק כסילים יונח, לבלו' את יונה דא נפשא, מפטרא דיליה (שמות ו ט) ולא שמעו אל משה מקוצר רוח, ומבעברה קשה מפטרא דכבר, מקוצר רוח, ומבעברה קשה מפטרא דכבר, דאטמר ביה (שם ז י) כבד לב פרעה, הכביד העבורה, דמלה (שם א י) וימררו את חייהם.

הנ' גדול איהו ערָבְּ רַבְּ, דאיןון (נ"א דאייה) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלacci חבללה, איהו חובל, וαιיה חבללה, ערָבְּ רַבְּ בנין דليلית מיבא, דבホן חאבו יישראל ויחביבו ית בשורייה באת ברית, איןון רב עלייה בגולותא, ואיןון דגה לישראל, ובגין דא

אמרו (במדבר יא ח) זכרנו את הדגה וכו' ובומן דגפקו יישראל ממצרים קטיל מנוייה סגיאין, ובגולותא בתרא עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לוין, ודא איהו (שמות ז י) והדגה אשר ביאור מטה, ויבאש היאור, דא אוריתא, דאטמר בה (משלו כי) ותורה אויר, סרחת לגביהו, ואטמר בישראל (שמות א כב) כל הבן היולד היאורה משיליכוה, אויר איהור'ז, היאורה בת זוגיה דההוא אויר, דאטמר בה (שם כי) ולכל בני יישראל היה אויר במושבותם, בגוונא דא בגולותא בתרא (היאורה) הוזהר ביה הוה ר'ז, דאייה אויר דפוקנא בתראיתא, לקיים (מיכה ז ט) פימי צאתך מארץ מצרים ארanno נפלאות, ודא איהו כל הבן היולד היאורה משיליכוה, וכל הבית תמיון, אלין דמשתקלין באורייתא דבעל פה.

דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלו' את יונה (יונה ב א), דא ענייתא, דאייה עצב,